

SVATÁ ANEŽKA ČESKÁ

Vítám mezi námi svatou Anežku Českou.

Promiň, Anežko, ale když se na tebe dívám, něco mi nesedí. Na jedné straně vypadáš jako princezna a z druhé strany mi připomínáš řádovou sestru.

Máte dobrý postřeh. Byla jsem totiž českou princeznou. Proto mám korunku. Narodila jsem se v Praze na hradě.

Když jsi byla princeznou, tak to tvůj otec musel být král.

Samozřejmě. Můj otec byl český král Přemysl Otakar první a maminka se jmenovala Konstancie. Můj bratr Václav se stal po otci králem. Děti ho znají z dějepisu. Jmenoval se Václav I.

Slyšel jsem, že ne všechno v rodině klapalo. Tvůj bratr Václav a jeho syn Přemysl Otakar II. proti sobě dokonce vedli válku a tvůj bratr dokonce obléhal Pražský hrad, který obsadil jeho vzbouřený syn Přemysl Otakar.

Ano, to je bohužel pravda. Můj synovec se s mým bratrem tak pohádali, že proti sobě dokonce vedli válku. Bylo mi to moc líto, měla jsem je oba ráda. Jako teta Přemysla Otakara jsem mu domluvila se svým bratrem setkání a tak dlouho jsem si s nimi povídala, až si nakonec odpustili a zase se usmířili. Vždycky je nejlepší, když rodina drží pohromadě.

Tak to se ti tedy opravdu povedlo. A co ty? Jako princezna ses nechtěla provdat za nějakého prince?

Mohla jsem se vdát třeba za Bedřicha II. nebo do Anglie za Jindřicha II., ale asi by to nebylo z lásky. Tak jsem se rozhodla, že budu žít jako Pán Ježíš.

Co jsi teda udělala?

Protože jsem byla princezna, měla jsem docela dost peněz, z nichž se mně podařilo vystavět klášter pro mnichy a řádové sestry sv. Františka. S maminkou Konstancií jsme roku 1233 založily špitál sv. Františka. Víte děti, co je to špitál? (Nemocnice.)

Kolik ti bylo let?

Dvacet dva let. O rok později jsem vstoupila do kláštera. Přestože mě rodiče vedli od malička ke křesťanskému životu, s tímto rozhodnutím vůbec nepočítali.

Co se v klášteře dělá?

V klášteře jsme se modlili a starali jsme se o chudé a nemocné z celé Prahy.

Děkujeme za návštěvu. Ještě nám něco řekni na rozloučenou.

Řeknu to, co říkal sv. František: „Člověk nemusí být bohatý, aby byl šťastný.“

*Původní scénář Moniky Lepkové z r. 2015 upravil P. Jiří Janalík
Diecézní katechetické centrum, 2026*